

Sygn. akt IV Cz 293/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk, SO Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku H. K.

z udziałem F. K. i J. K.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

na skutek zażalenia uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 15 kwietnia 2013 r., sygn. akt IX Ns 801/11

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie:

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku zawiesił postępowanie w sprawie uznając, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależy od wyniku postępowania o rozgraniczenie prowadzonego przez ten sam sąd w sprawie IX Ns 769/10. Zdaniem Sądu Rejonowego orzeczenie w sprawie IX Ns 769/10 ma charakter prejudycjalny dla niniejszego postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił jednocześnie, że postępowanie w sprawie IX Ns 769/10 jest prawomocnie zawieszona z uwagi na toczącą się sprawę o stwierdzenie zasiedzenia.

Z takim stanowiskiem Sądu I instancji nie zgodzili się uczestnicy postępowania wnosząc zażalenie, w którym zarzucili postanowieniu naruszenie przepisu art. 177 § 1 pkt 1 kpc w związku z art. 219 kpc poprzez zbędne i nie ekonomiczne zawieszanie postępowania. Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w celu dalszego rozpoznania z uwzględnieniem art. 219 kpc w zakresie połączenia niniejszej sprawy ze sprawą o rozgraniczenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie uczestników postępowania zasługuje na uwzględnienie.

Zauważyć bowiem należy, że zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. (a zdaje się taką podstawę zawieszenie przyjął Sąd I instancji)- co podkreśla się w judykaturze - jest instytucją wyjątkową, tamującą główny cel postępowania, jakim jest merytoryczne rozpatrzenie sprawy. Fakultatywność skorzystania z tej instytucji nie oznacza

pozostawienia kwestii zawieszenia do dowolnego uznania sądu, lecz nakłada na sąd obowiązek rozważenia wszystkich okoliczności i wydania decyzji w danej sytuacji celowej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lipca 2002 r., II CKN 826/00 przyjął na przykład, że zawieszenie postępowania w sprawie o wydanie nieruchomości tylko dlatego, że strona pozwana spowodowała wszczęcie innego postępowania dotyczącego tej samej nieruchomości, może doprowadzić do bezpodstawnego wstrzymania na czas bliżej nieokreślony orzeczenia co do istoty sprawy, a tym samym do szkodliwego społecznie wstrzymania wymiaru sprawiedliwości.

W ocenie Sądu Okręgowego podobna sytuacja mogłaby mieć miejsce w przedmiotowej sprawie. W sytuacji bowiem prawomocnego zawieszenia postępowania zarówno w sprawie o rozgraniczenie spornych nieruchomości jak i w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości nastąpiłby „pat” orzecniczy i nie byłoby możliwości wyjaśnienia sporu istniejącego pomiędzy wnioskodawczynią a uczestnikami postępowania zarówno co do zasiedzenia jak i co do rozgraniczenia.

Słusznie przy tym zwraca uwagę Sąd I instancji – w powołaniu na stanowisko biegłego wydającego opinię w przedmiotowej sprawie - że nie ma obecnie możliwości precyzyjnego określenia granic gruntu znajdującego się w posiadaniu wnioskodawczyni bez rozstrzygnięcia kwestii granic pomiędzy nieruchomościami stron a ta kwestia musi być przedmiotem rozważań w postępowaniu rozgraniczeniowym.

Wobec powyższego, aby można skutecznie rozstrzygnąć kwestie sporne pomiędzy stronami należy dalej prowadzić niniejsze postępowanie pod kątem możliwości połączenia niniejszej sprawy ze sprawą IX Ns 769/10 w oparciu o przepis art. 219 kpc w zw. z art.13 § 2 kpc, a następnie rozważenia podjęcia zawieszono postępowania w sprawie IX Ns 769/10 na podstawie art. 180 § 1 pkt 4 kpc, który daje możliwość podjęcia zawieszono postępowania przed uprawomocnieniem się sprawy z powodu której postępowanie zostało zawieszono jeśli zmieniły się okoliczności.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zaskarżone postanowienie należało uchylić.